

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 377/2509

เด็กชายรังสิต (ตาย) ณ บางช้าง ที่ 1 โจทก์ เด็กชายวิชญ์ (ไก่อ) ณ บางช้าง ที่ 2 โดยสืบเอกจำนอง ณ บางช้าง
ผู้แทนโดยชอบธรรมโจทก์ นางสาว วรอินทร์ ที่ 1 นางประพิศ ขวณิชย์ ที่ 2 จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1646, ป.พ.พ. มาตรา 1647

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่เจ้ามรดกใช้คำว่า 'ขอทำพินัยกรรม' ตามความเข้าใจของสามัญชนทั่วไปย่อมเข้าใจว่าเจตนาจะยกทรัพย์สมบัติให้เมื่อเจ้ามรดกตายแล้วการยกทรัพย์ให้เมื่อยังมีชีวิตอยู่ สามัญชนทั่วไปย่อมไม่ใช้คำว่า พินัยกรรม ทั้งเอกสารก็ไม่มีข้อความที่มุ่งแสดงไปในทางอื่นเช่น ตั้งใจยกทรัพย์ให้ตั้งแต่เจ้ามรดกมีชีวิตอยู่ ข้อความในเอกสารจึงแสดงเจตนาของเจ้ามรดกไปในทางเดียวว่า ให้ยกทรัพย์ให้แก่ผู้มีชื่อตามเอกสารเมื่อเจ้ามรดกตายแล้วเอกสารดังกล่าวจึงเข้าลักษณะพินัยกรรมตามกฎหมาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าโจทก์มีสิทธิได้รับทรัพย์มรดกของนายพูล วรอินทร์ผู้วายชนม์ ตามสำเนาพินัยกรรมท้ายฟ้อง จำเลยที่ 1 เป็นภริยานายพูล ย่อมได้รับส่วนแบ่งสินสมรส 1 ใน 3 เหลือสินสมรสของนายพูล เป็นมรดกได้แก่โจทก์ 2 ใน 3 ส่วน จำเลยที่ 2 ไม่มีสิทธิได้รับมรดกเลย แต่ได้ฟ้องจำเลยที่ 1 และทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันโดยจำเลยที่ 1 ยอมให้จำเลยที่ 2 มีส่วนได้รับมรดกด้วยบางส่วนโจทก์บอกให้จำเลยทั้งสองส่งมอบทรัพย์ ส่วนได้ของโจทก์ตามพินัยกรรมจำเลยไม่ยอมขอให้ศาลพิพากษาให้ขายทอดตลาดสินสมรสตามบัญชีทรัพย์ท้ายฟ้อง ได้เงินแบ่งให้จำเลย 1 ส่วนอีก 2 ส่วนให้ให้แก่โจทก์จำเลยที่ 1 ขาดนัดยื่นคำให้การจำเลยที่ 2 ยื่นคำให้การสู้คดีหลายประการถึงวันนัดสืบพยานโจทก์ ศาลชั้นต้นเห็นว่าคดีพอวินิจฉัยได้ให้งดสืบพยานทั้งสองฝ่าย เห็นว่าเอกสารหมาย จ.1 ไม่มีข้อความเป็นการแสดงเจตนากำหนดเผื่อตายของนายพูล ไม่มีลักษณะเป็นพินัยกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1646 และ 1647 พิพากษาให้ยกฟ้องโจทก์โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์เห็นว่า เอกสารหมาย จ.1 แสดงชัดว่าเจ้ามรดกเจตนายกทรัพย์ให้โจทก์เมื่อเจ้ามรดกตาย จึงเป็นพินัยกรรมตามมาตรา 1646, 1647 ซึ่งเจ้ามรดกทำขึ้นเองทั้งฉบับตามมาตรา 1657 พิพากษาให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการพิจารณาประเด็นข้ออื่น แล้วพิพากษาใหม่จำเลยที่ 2 ฎีกาคดีได้ความว่า พินัยกรรมมีข้อความว่า"เขียนที่กรุงเทพฯ 30 กันยายน 2505 ขอทำพินัยกรรมทรัพย์สินของนายพูล วรอินทร์ ให้แก่นายต๋ายนายไก่อ ณ บางช้าง ครึ่งหนึ่งของนายพูล วรอินทร์พูล วรอินทร์ 30 กันยายน 2505"ศาลฎีกาเห็นว่า โดยรูปแห่งเอกสารนี้ แสดงให้เห็นเจตนาของนายพูลว่าตั้งใจทำพินัยกรรมยกทรัพย์สมบัติส่วนหนึ่งของนายพูลครึ่งหนึ่งให้แก่นายต๋าย นายไก่อ ณ บางช้าง การที่นายพูลใช้คำว่า "ขอทำพินัยกรรม" ตามความเข้าใจของสามัญชนทั่วไปย่อมเข้าใจว่า เจตนาจะยกทรัพย์สมบัติให้เมื่อนายพูลตายแล้ว การยกทรัพย์ให้เมื่อมีชีวิตอยู่ สามัญชนทั่วไปย่อมไม่ใช้คำว่า พินัยกรรมทั้งเอกสารหมายจ.1 นี้ไม่มีข้อความที่มุ่งแสดงไปในทางอื่น เช่น ตั้งใจยกทรัพย์ให้ตั้งแต่นายพูลยังมีชีวิตอยู่ ข้อความในเอกสารหมาย จ.1 นี้ แสดงเจตนาของนายพูลไปในทางเดียวว่า ให้ยกทรัพย์สมบัติให้แก่นายต๋ายนายไก่อ เมื่อตายแล้ว อันเป็นการกำหนดการเผื่อตายเกี่ยวกับทรัพย์สินของตนไว้ เอกสารหมาย จ.1

จึงเข้าลักษณะพินัยกรรมตามกฎหมายพิพาทชายีน

องค์คณะ

สวิง ลัดพลี · สอาด นาวิเจริญ · วิเชียร เสวตรุนทร์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/377/2509>